

V neizprosnem spopadu z birokratizmom homo izvedli naloge petletke

V 4. l. petletke je napovedan odločen boj vsem oblikam brezdušnega odnosa — birokratizma poedincev na pram interesom in potrebam družb. gospodarstva ter dvigu življenjskega standarda delovnih ljudi. Tak odnos je doslej znatno oviral gospodarski razvoj vseh sektorjev. Povsod je še dovolj ljudi, ki si sami ne upajo razumeti ljudstva in njegovih potreb, zato pa iščejo opravičilo za svoj odnos v raznih birokratičnih izgovorih, ki ne kažejo nikdar slabosti družbenega reda, temveč edino slabosti poedincev. Ti hočajo ostati za vsako ceno pred ljudstvom vedno čisti in nedolžni, vendar dovolj spretni za blatenje družbene ureditve.

Ni čudno, da kontrolnih organov ljudske oblasti ne ovirajo nikake še tako pretkane laži, da ne bi preiskali vzrokov neizvrševanja planskih nalog in odkrili tistih poedincev, ki povzročajo nered, nerazpoloženje in krivice. Socialistični red je red dela in življenja delovnih ljudi v mestih in na vseh. Zato se vrši neprestana borba proti pojavitvi, ki jemljejo družbenemu redu svojo vrednost in veljavno, ki jemljejo ljudstvu občutek, da živi kot gospodar vsega bogastva svoje domovine in da uporablja tega v korist primernega življenjskega standarda.

Nekateri kmetje v Stojnicah se vsega tega zavedajo, drugi pa se izmikajo vsemu, kar bi kazalo na njihovo razumevanje današnjega družbenega razvoja. Sigurno jim ni po volji, da bi povečali površino setvenih površin, kar pomeni obenem povečanje setvenih površin pšenice, rži, ječmena in soržice. Celotni setveni plan predvideva 28 ha pšenice, 64 ha rži, 3 ha ječmena in 2 ha soržice. KLO je dobil ta plan in izvršil sorazmerno obremenitev gospodarstev. Po razdrobitvi plan zajema plan setve pšenice samo 19,99 ha, rži 48,23 ha, ječmena 2,68 ha in soržice 0,99 ha. Tako je ostalo ob setvi in bi trajalo verjetno do žetve. Prizadeti bi se zopet izgovarjali na ljudsko oblast.

Članom in funkcionarjem OF niti volvencem iz Stojnic ni bilo to vprašanje tako važno, da bi ga sami rešili skupno s tajnikom KLO, še predno je

V čevljarski produktivni zadruži v Ptiju so razdelili udarnike

Zavedajoč se velikih potreb delovnih ljudi po dobi in trpežni obutvi, si delovni kolektiv čevljarske produktivne zadružne v Ptiju kljub trenutnemu posmanjanju materiala prizadeva v razpoložljivega napravili čim več.

Najbolj so uspeli v preteklem mesecu v tem pogledu sledilec tov.: pomočnik Murko Stanko, Gregorec Jože, Arnaud Martin in prešivalka Per Jožica, ki so s preseganjem norm dosegli pogoje, da so bili razglaseni za udarnike. Poleg teh je bilo v zadruži še 14 najboljših delavcev povaljenih.

Delovni kolektiv le ponosen na svoje udarnike ter se obvezuje, da bo še v nadalje vlagal vse svoje sile v izpolnjevanje postavljenih nalog.

N.

Zveza borcev NOV je obdarila otroke ob Novem letu

Okraini odbor Zveze borcev NOV v Ptiju je prejel za obdaritev otrok padlih borcev in otrok žrtv brezdušnega nasilja za Novoletno jelko 152 parov raznovrstnih čevljev, 12 deklinskih majic, 15 fantovskih puloverjev brez rokavov, 10 deklinskih triko hlačk, 25 deških majic, 20 m gradla za perilo, 84 plenik, 32 m blaga za srajce, 15 otroških stajic, 5 deških pižam, 15 m svile, 150 parov otroških fantovskih nogavic, 10 fantovskih stajic, 50 deških športnih stajic, 30 kg keksov in 30 kg bonbonov v skupni vrednosti 83.746 din.

Razdelitev se je deloma že izvršila, deloma pa se še vrši. Pri razdeljevanju teh predmetov se je točno videlo, da je potreben Okrajinu odboru ZB temeljito organizacijsko delo, da bodo še bodoče slične obdaritve hitreje od rok.

Materje so se vratale s terenu v Ptuj z vprašanjem, kaj naj napravijo s čevljem, ki so otrokom premahni. Mnogi od teh otrok so slabo obuti, dobljenih čevljev pa začasno ni mogoče nikjer zamensati za večje čevlje. Iz tega se vidi, da je bil kontingent enolično sestavljen oziroma razdeljen brez vpoštovanja velikosti obdarjenih.

Gornja novoletna darila bi mnogim otroci prejeli od svojih padlih očetov, mater in drugih svojcev, če bi še živel. Zato je mesto njih obdarila njihove otroke ZB, da bodo tudi ti otroci čutili ob praznikih, da misijo in skrbijo za borci, ki so tekmo borbe svojim soborcem prisegli, da bodo skrbili za njihove otroke.

B.Z.

OPOZORILO! Vsaka poročena porodnica, ki gre roditi v bolnično Ptuj, naj vzame s seboj poročni list, samska pa rojstni gist, da bo zmagla bolnična ozdravna služba v zgodnje mesto dijetne hrane, malokdaj močnate jedi, bi mu razjedala zavest občutek da je vse tako urejeno, da bo čimprej umrl. Nedvomno bi mogel molčati, če bi opazil, da ješča poročeni upravniki prilike, da bi izkorisatal svoje souslužbenke. Obsojal bi g., če jih ne bi vzbagal v zavedne delavke socialistične družbe, ki ne gledajo v svojem predpostavljajučem izkorisatalcu, temveč voditelja in soborce za novi družbeni red, če jih ne bi učil broj gospodariti, če ne bi kontrolliral njihovega dela itd.

Vsega tega starci in onemogli Puc Anton ne bi mogel prenašati kot oskrbovane Doma onemogli v Muretincih. Na to pa ni misil sedaj kot mladi upravnik. O tem so razmišljali le oskrbovanci, ki so morali prenašati nezavidno življenje. Vedeli so, kdaj se je takozivljenje zacetlo, niso pa vedeli, kdaj se bo končalo in na čigavo intervencijo.

Upravnik Puc Anton se ni izkazal niti kot delavec, niti kot vzgojitelj kadra, še manj pa kot zaščitnik starih in onemoglih. Neuspeh njegovega vodstva in organizacije je čutilo 115 oskrbovancev in 17 uslužbencev. Prepuščen so bili samim sebi.

Oskrbovancem nič ni koristilo to, da je bilo v skladislu 60 parov čevljev, or pa so bili brez copat in celih čevljev. Nikdo ni čutil prednosti reda po tabeli S 4 za obroke hrane, nikdo ni čutil, da je bila predpisana dijeta hrana red in snaga, kopanje in pranje, težanje in evidenca prejetih ter izdanih kolicih živil, ko pa tega nikdo ni izvajal niti kontroliral izvajanja. Domu ni koristil ekonom Vojsk Janko, ko pa je imel ključe skladisla upravnika Puc ali pomočna kuharica Roškar Nežika in nikdo ni misil na dokumente, prejema in izdaje kolicih blaga. Mnogo ni koristilo delo administratorke Trunk Terezije, če je enkrat dala upravniku Pucu industrijske nakaznice, drugič pa si jih je sam vzel. Službe strežnice in med njenimi svoječasnimi sester Bajuk Marije in Stefančič Barbaro ni mnogo pomagala negibnim oskrbovancem. Ti so moralni zadovoljevati z rjavimi žlicami, umazanim perilom, oblike in neizpravnim nočnim posodami ter drugimi oblikami zanemarjenosti. Hromi Irgolič Katarini ni niti pomagalo, da je dala nekomu napisati dopisnico. Bolničarka Škofič Elizabeta jo je raztrgala. Upravnika avtoriteta ni bila večja niti potem, ko

oskrbovanca Babić Martina in Križan Franca zaprl v klet. Oskrbovanec Križan Franc je upravljeno potem še bolj preziral upravnika, ko ga je udaril. Križan ni mogel prenašati niti pokojni oskrbovanec Roškar Jakob. Upri se je upravnik in sestri Marjani. Pozneje se je vstopil.

Upravnik Puc Anton se je dopadel jemu posestniku Vaupotiču v Muretincih. Ko je ta imel trgatev, mu je upravnik posodil kuharico Roškar Nežiko. Večjo skrb kot za oskrbovanec v Domu je imel upravnik Puc za Roškar Nežiko, da je šel zvečer za njo v Hajoško in ostal tam čez noč. Upravniku Pucu se je dopadol življenje v Domu. Uradil si je sobo z dvenaščetjema. Ni mu bilo treba hoditi domov k drži. Administratorki Turk Tereziji, kuharicama Nežiki Roškar in Pešec Mari je pri tem upravniku ni godila krvica. Brezdušno odnos se je razvijal le napram oskrbovancem, za upravnikov najbližji krog pa so veljali dobri odnosi. Kuharica Nežika je imela ključe miznega vredala, kuharica Marija Pešec pa vstop povsod.

Celite stvari - za male ljudi

Novoletni otroški praznik je osvojil v Majšperku male otroke in pionirje

Množične organizacije so na območju šolskega okoliša Majšperk priredile v sedemletni čoli v Majšperku Novoletno jelko ter ob reji priliki obdarile 500 otrok v starosti od 2. do 14. leta. Pri predpripravah so se posebno izkazale žene AFŽ iz Majšperka in iz Seestrž, ki so spekla 52 zelo okusno okrepljeni tort ter mnogo drobnega peciva ter s tem napravile največje veselje našim malim.

Ob petem programu so ee naši najmlajši oddično počutili v delih srečo s svojimi mamicami, ki so se odzvale vabilu in prinesle v narodču svoje malčke. Po programu je dedek Mraz ob blešeči Novoletni jelki obdaril vse otroke s slasticami in drugim ter končno s tortami. Vsak učenec in dijak je dobil tudi po en zvezek. Opazovali smo naše najmlajše, s kakšnim appetitom so uživali vse dobre, ki jim jih je podaril dedek Mraz.

Posebno zanimanje za Novoletno jelko so pokazali delavci tovarne strojil.

Dedek Mraz v Gorišnici

»Pa bo prišel dedek Mraz?« je neverno spraševal že ves teden mali Bojan. Vprašanje je ponavljala mala Spelca.

Prav tisti dan, ko bi moral priti dedek Mraz, so se pripodile od znaj si ga kod zopravo vlažne megle in tisto vprašanje: bo, ne bo? je bilo, kakor utripajoča lučka.

Pa je prišel. K prav vsem je prišel, k prav vsem malim otrokom. Pa ni prišel sam: Z njim je bil palček Nagajevič, medved Brundač, zajček Dolgouhec in tisti smesni dedek Ugankar, ki je sipal sladkorke med deco. Pa doktor Vesved. Kolo! Skok čez »živo kozol«. Sredi vsega najlepše — s pisanimi trački okrašena jelka — okrog nje pa glavica pri glavici in velike strmeče oči. »Mamica, veš...« je skušala vse lepoto dopovedati Spelcu svoji mami. Pa je ostalo kar pril: »Mamica, veš...«. Saj, kako, le kako naj bi taka triletna dekleka mogla najti besede za toliko, toliko lepot. Potem darilac! Vsem enako! Krepko je stisnil Janezek svoj »pačelj« pod pačuhu; bo »doma pogledal«. Drobni Miečki zobjek so takoj zagrizli v beli, sladki roglici. Franček je od samega strmenja nad sladkimi dobrotami krepko vlekel za mamino krilo: »Mama, lejte! Lejte ne, mama! S svetlimi iskrami v očeh so odhajali fantki in dekleke. Novoletna jelka je čakala novih gostov. Popoldne so prišli: nič več malčki in male dekleke, že kar junaki — pravi Titovi pionirji. Rajanje, vrisk, petje, smeh, ded Vseved in jelka in... še in še... med vse pa lepe besede in lepa darila.

Naj napišem še kaj? Prav za prav sem opisala konec, a začetek je lep, je tako lep, da ne morem molčati. V začetek moram nanihati mnogo, mnogo agentov. Posel enih in drugih je temeljil in temelji na sovraštvu proti slobodi in neodvisnosti jugoslovanskih narodov.

V sosedni Avstriji si je poiskalo že leta 1945 dobro zatočišče precej izdajalcov in fašističnih zločincev iz Ptuja in Ormoža. Zavedajo se, da pri obračunu pred našim ljudstvom za izdajalce in zločinsko početje pred in med okupacijo ne bi mogli zanikit, da niso sodgovorni za vse, kar je v naši domovini počenalo fašistični državni, stranki in vojaški aparat, ki ga niso tvorili samo moški, temveč tudi ženske. Nisem še vsega opisala. Vedeti moram še to, da so goriščki pionirji res prav pionirji! Kaj so si izmisli! Sami pojdejo v Ptuj po robu, ko je določil pionirski štab. Miečki je zapregla konjna v voz, ki so si ga bili izposodili od Miklovič, Radica, Slavko in Ivan — so brigada in hajd na pot, na delo! Pa recite kaj! Vse je šlo v redu. Mladinke: Katica in Danica in Miečka in... so pomagale še ženam, ki so se sukale okoli velike Gečeve in Znidaričeve peči. Kar sami so se pionirji, spomnili, da bodo peči rabile ta dan mnogo kurirja; priravili in pripeljali so ga. Pa so peči zato kaj radostarno spale od sebe sladke roglice in »ptice«.

Kaj je lepš: konec ali začetek? Vse, vse je lepo in še lepše bo tedaj za otroke, ko bodo jelke še bolj obložene z darovi.

M. K.

Ormožki in drugi zločinci iz časa okupacije ne bodo nikdar tako daleč, da jih naše ljudstvo ne bo izsledilo

Z vseh strani sveta prihajajo dan za danem pisma v Jugoslavijo. Rojaki naših državljanov, njihove žene in otroci ter našim narodom naklonjeni državljan raznih držav čestitajo našim delovnim ljudem za kolektivne uspehe, kolektivne in družinske praznike. Kdo je vedno delil z nam vezelje in težave, spremja tudi sedaj naš družbeno-gospodarski razvoj. Svojni ljudje svobodne domovine Jugoslavije vlagajo vse napore za odstranitev težkih vojnih posledic. Ob velikem spoštovanju padlih in živilih borcev proti fašističnim nasilnencem, mörilcem otrok, žena, starcev in bolnikov preizviro naši delovni ljudje narodne in razredne izdajalce, od katerih so nekateri že dajali obračun z svojo nečastno zločinsko delo, ostanki pa se še skrivajo kot vojni begunci po raznih državah, uživanje zaščite tamkajšnjih režimov in nadaljujejo s svojim rovarenjem proti novi Jugoslaviji. Pred nekaj leti so se pridružili fašistični državniki, stranki in vojaški aparat, ki ga niso tvorili samo moški, temveč tudi ženske.

Najbolj vidnim in aktivnim izdajalcem in izdajalkam v Ormožu je načelovala Jahn Valerija, ki je pobegnila pred jugoslovanskim Armadom v Avstrijo. Avstrijske oblasti so ji dovolile nasebitive in večobremensko stanovanju in ji celo omogočile, da ima sedaj samostojno trgovino za prodajo čevljev v Gradcu.

Ce se bo znala Jahnova še tako dobitkati prebivalstvu iz Gradca in Av-

strije, mu ne bo ostalo prikrito, da je znala izdajalka Jahnova kot trgovka biti prijazna tudi naprav delavcem in kmetom iz Ormoža in okolice, da jih je lažje izkorisčala pri odkopavanju kož in pri prodaji usnja in čevljev. V resnicu pa je sovražila vse, kar je bilo naprednega in zavednega, najbolj pa zavednega jugoslovanske državljane. To je praktično dokazala ob prihodu fašističnih okupatorjev.

V izdajalki Jahn Valeriji so narodno in razredno zavedni Jugoslovani končno spoznali funkcionarja in agenta Kulturnika, dopisnika fašističnih časopisov in radija, predlagatelja za izseljevanje, aretacije in deportiranje in koncentracijsko taborišča, roparja osebne in občeljudske imovine, potujočevalca naših otrok, osebnega prijatelja Landrata Bauerja Frica in njegovih sodelavcev, sokriva smrti ekonomka Škobilner Matina, kmečkega sina Trstenjaka Ivana iz Pušen pri Ormožu ter drugih številnih izseljenih in zaprtih oseb.

Nešteti delovni ljudje iz Ormoža in okolice so pravilno ocenili, kaj je predstavljala za Ormož in okolico izdajalka Jahnova. S konkretnimi primeri znajmo opisati vse zločinčno politično in gospodarsko delo Jahnove, ki je bilo usmerjeno tako, da bi naši narodi ostali sužnji izkorisčevalskih zločincov, ki so desetletja živel od žuljev naših delavcev in kmetov ter delovnih inteligenčev.

Taki trgovci kot je izdajalka Jahnova, ne znajo drugega kot izkorisčati svojo okolico in sodelovati z vsakim, ki razglasa izkorisčanje delavcev in kmetov ter delovnih inteligenčev, katerega izdajalci in izkorisčevalci ne morejo obstojati.

Kakršna je bila izdajalka Jahnova v Jugoslaviji, taka je sigurno tudi v Avstriji.

Z svoje zločine pričakuje od ljudi iz Ormoža in okolice humano širokoigrudnost, sama pa žrtvam v času okupacije ni nudila drugega kot brezdušno strast fašističnih krvolokov.

Naše ljudstvo vrača pozdrave kolektivom in svojcem v inozemstvu in jih tako seznanja z gradivijo socializma v Titovi Jugoslaviji, z odnosu jugoslovanskih narodov do vsega delovnega ljudstva na svetu ter z veličino socialističnega patriotizma.

Neizprosnost naših narodov napram narodnim in razrednim izdajalcem je najboljši porok, da ne bodo več mogli poedinci rušiti, kar milijoni gradijo na osvojjeni zemlji.

LF.